

used certain words and expressions reflecting on the Members of the other House. If my attention had been drawn to these expressions at that time, I would not have permitted them. In exercise of inherent power possessed by the Chair I have asked my office to expunge those words from the proceedings of the day.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Very good, Sir.

DEMAND No. 11—GENERAL ADMINISTRATION.

25. General Administration (Except Sub-major Heads B, C and F.)

Mr. SPEAKER.—Now, we shall take up the Demand No. 11.

Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 44,91,150 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘General Administration (Except sub-major heads B, C and F)’.”

The first cut motion stands in the name of Sri M. Madiiah.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು—ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಪೋತಾ ಸೂಚನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

“The demand under the head ‘25. General Administration (Except B, C and F.) A. President, Heads of States, Cabinets and Ministers’ for Rs. 10,58,800 be reduced by Rs. 100 (to raise a discussion on the policy pursued by the Government (Cabinet) towards amelioration of the Scheduled Castes and Tribes in the State).”

ಈ ಪೋತಾ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಏನಾದರೂ ರಿಯಾಯಿತಿ ಅವಶ್ಯಕ

ವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೂ ಸಾಲದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಮೊದಲು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವ ಪಾಲಿಸಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಅಥವಾ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಟಾಂಟ್ ಸ್ಪಿಲ್ ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ರಿಕ್ಟೋಗ್ರೇಡ್ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ uncharitable ಆಗಿರದಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಚಾರ ನೋಡೋಣ. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದು ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ ; 3ನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅಮಿಲಿಯೋರೇಷನ್ ಗ್ರಾಂಟಿಗೆ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. 1952ನೆಯ ಇಸವಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಲ್ಲಿ 3 ತಿಂಗಳ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅದಮೇಲೆ ತಾವು ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿದೆವು. ಹೀಗೆ ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಈ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದುವರೆಗೇ ನಿತ್ಯೋ ಅದನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್‌ವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಿದೆಯೋ, ನೇಷನಲ್ ಬಲ್ಯಾಂಕ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ನೀತಿಯಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“Government are very anxious to improve the conditions of the Scheduled Castes and Tribes.”

Sir, they are very anxious, but that has to be seen from the Budget proposals. As it was pointed out by Sri K. Pattabhiraman, “vision and forethought is seen in the Budget” ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಆಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನೋಡಬೇಕು ? ಚಾಲ್ತಿಸಾಲಿಗೆ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ 7 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. 21 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಂದು ತರಹ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.)

ಸಾರಿ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ 2 ಲಕ್ಷ ಹಿಂದಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. 2 ಲಕ್ಷ ಬಳ್ಳಾರಿ ಬಂಡಮೇಲೆ 4 ಲಕ್ಷ ಕೊಡು ಪುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಆಂಟಿಸಿಪೇ ಟೆಡ್ ಅರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೆಡ್ವಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿರು ತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಹೆಡ್ವಿಲ್ಲ 21 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬೇರೆ ಐಟಂ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿ ಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ "Government have provided a sum of Rs. 25 lakhs in the Budget for 54-55" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದ್ಲ ರಿಂದ ಇದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಆಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಅಮಿಲಯೋರೇಷನ್ ಫಂಡಿ ನಿಂದ ಹೆಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸಹಾಯದ ವಿಷಯ ಈಗಲಾನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 1945ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ತಂದು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. 30-10-1953ರ ವರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಇತ್ತು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯೇನೋ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ 19 ಲಕ್ಷ ಹೆಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಕೃತ್ಯಗಳಿಗೂ ನಾಕೆ! ಸಾಲಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಹೆಡ್ವಿಲ್ಲ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಎಜ ಕೇಷನ್ ಹೆಡ್ವಿಲ್ಲ ನುಮಾರು 8 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಒದಗಿಸಿ ದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಹೆಡ್ವಿಲ್ಲ ಹಾಸ್ಟಲಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿರು. ಈಗಿರುವ 19 ಲಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ದ್ದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಯಾವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಧಾನನಿಧಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಮಾಡು ತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಒದಗಿಸ ಬೇಕು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿದೆ; ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬೆಡಿಕೆಯಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಎರಡೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿರಾಜ್.

ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾರಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣ ವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪಾದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Dr. Katju who is in charge of the Amelioration of the Depressed Classes has chosen the occasion of a convocation address delivered at Calcutta wherein he has said, 'It is a national problem and it should be looked into by one and all' ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಕ್ರೈಸಿಸ್ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪಾನನಿರೋಧದ ಬಾಬನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಕ್ಸೈಜು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 60-70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ದೇಶಕ್ಕೆ 150 ಚಿಲ್ಲರೆ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈಚಲ ಮರೆದೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುವವರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. I appeal to you. Before the Congress assumed office, we were telling to the people that this was tainted money. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯ ಗತ್ಯ. ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಾದ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯಂತಿರುವ ಜನಾಂಗವಾಗಿರು ವುದರಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾನರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Sri Madiah, may I draw your attention to the last two sentences in page 18 of the Finance Minister's speech wherein you find that for the ensuing year this amount has been enhanced by six lakhs?

Sri M. MADIHA.—I have pointed out that there is no increase at all even after Bellary is added on to Mysore. That is one thing, Sir.

1-30 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು ವು. ಅಲ್ಲದೆ ನಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಯುತ್ತು. Depressed Class amelioration ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸು ತ್ತಿದ್ದು ವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವು ನಿರ್ವಹವಾಗಿವೆ. ಇವನ್ನು ಪುನಃ revive ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗ ದವರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನುಸೂತ್ತವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಈ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಡರೊಂದು ಹೊರಟಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಿಧಾನವಾಗದೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಸಮಿತಿಗಳ ರಚನೆಯಾಗಿ ಅವು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೈತಂತ್ರವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿ ಉದಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಂಡಿನ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. For scholarships grants are made available for students studying in various kinds of institutions, ಮತ್ತು

ಕಮಾಷನರ್ ಫಾರ್ ಡಿಪ್ಟೆನ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ material ಅಗಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಮಾಷನರ್ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪಂಚಮಾರ್ಷಿಕ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾದುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾದರೂ, ಜನ ಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ಥನ ಸೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪಾಂಪ ಕೆರವರಿಗೆ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು, ಅರ್ಜುನ ಬಾಣ ತೊಟ್ಟು ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಅರ್ಜುನಾ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಹೊಡೆದಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ,—I will do my duty.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವರು ಹೇಳಿದುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು attentive ಆಗಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. MADIAH.—There must be something wrong somewhere. It must be corrected. Commencing from the Taluk Office up to the Government, I had made a suggestion that they should work in co-ordination with others. So also other departments. Hence these agencies, advisory bodies are very necessary. The Special Officer, the Commissioner and the Secretariat should work hard and advise correctly. Whatever suggestions are made from the members of this House should be taken note of. I am sure that is not being done at present. If we but only take into account what all has been said in the form of questions, in the form of resolutions and so many other forms, there is enough material for those to go by. Therefore I think that some radical change is necessary somewhere and that must be done. Everywhere there is this trouble. I feel that a comprehensive scheme is necessary. I suggest to the Government to call for proposals from the Deputy Commissioners and the Commissioner for Rural Develop-

ment to go round the villages and find out whether there is any improvement needed and submit scheme to Government instead of asking every villager to send a petition. (A Voice: 'Scheme for what?') For village extensions.

ಏನಾದರೂ ಸಹ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಾಷನರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತತ್ಪಾಪಿ ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು housing scheme. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಂಥಂಥ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಅಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೇ ನಡೆಸಿ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಏಜೆನ್ಸಿ ಏರ್ಪಟ್ಟು ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಗೊತ್ತಾದ ಒಂದು programme of work ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಾವು ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ರೈತರು ಯಾವರೀತಿ ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯೋ ಹಾಗೆ ಈ ಹರಿಜನರೂ ಜನತೆಯ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಇವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ರೈತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂದಾಯ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ನೂರಾರು ಜನ ರೈತರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ತಾವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ರೈತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಏಳಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಮನೋಭಾವ ತಾಳಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಿನಿಸ್ಟರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಗ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.)

ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಒಂದು Secular State. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಾಲಭ್ಯಾಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು implement ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ Depressed Class Ameliorationಗಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ amelioration ಕಾರ್ಯ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಬಾರದು. Unfortunately they are backward educationally, economically and socially. What other work is being undertaken, I want to know. Though I do not say anything with the object of criticising, I want to make these suggestions to the Government to be taken into consideration and they should see that they are implemented.

ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಲದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಅವರು ವಾಪಸ್ಸುಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಚೈತನ್ಯವಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಬಡ್ಡಿ ದರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಈ Depressed Class ameliorationಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣದ ಪೈಕಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಬಾಬಿಗೆ deviate ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಒಂದುಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವು Consolidated Fundಗೆ ಸೇರಿದುದು. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ವಿಳಿಗೆಗಾಗಿಯೇ ಬೇರೊಂದು ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ I don't think it is deviation. as was made out by the Hon'ble Member. So far as that is concerned, the Policy Committee of the representatives there have given their approval and in accordance with the advice tendered by the members of that Committee Government have revised the order. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಆದಳಿತ ಸೂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಮೇಲೆ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಂದು ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಈ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯ ಕೆಲಸ ಏನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬ ಇಲ್ಲ. Members of the Cabinet promised to see that those suggestions would be implemented. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಇವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಜನವರಿ 12ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಚಿ. ಚನ್ನಯ್ಯನವರು Depressed Class amelioration ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ರೇಡಿಯೋ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವಾದರೂ ಬರೀ ಒಂದು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವೂ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯ ಭಾಷಣವನ್ನಾದರೂ ಅವರು ಏಕೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಏನೇನು ವಾಚುತು! With great respect to my esteemed friend, the Minister for Local Self-Government, he has not done service to the cause by making such a statement. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮನವಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಫಫೇರ್ಸ್ ಡ್ರಾ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅವಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

"That the demand be reduced by Rs. 100."

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾಡ ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ 1954-55ನೇ ಸಾಲಿಗೆ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪ್ಲೆಟ್ ಕ್ಯಾನಿನವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಕಂತು ಮತ್ತು ಹೆಲ್ಪ್‌ಗಾಗಿ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರತಿ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ, ಅಸ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ, ಕಾಂಪೌಂಡರಿಗೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಈ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ

ರುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ತಾವು ಅವರಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದನ್ನು ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಡಿಪ್ಟಿ ಸ್ಟಾಫ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಫೀಸರವರ ಸಂಬಳ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರವರ ಸಂಬಳ, ಗುಮಾಸ್ತರ ಸಂಬಳ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಹದೇಪದೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಔಷಧಿಗಳಿಗೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ಅದೇ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರಲ್ಲೇ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಎಂದರೆ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಕಾರೂನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾನಿಟೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಸ್ಯಾನಿಟೇಷನ್, ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಸಮಿಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹರಿಜನರು ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನೀವು ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಖಾಯಿಲೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಔಷಧಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಶರೀರದೊಳಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಇದ್ದು ಮೇಲುಗಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಘಾಯ ವ್ರಣ ಆಗಿ ನುಬಮಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕ 50 ಅಥವಾ 100 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳತಕ್ಕ 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಗುಮಾಸ್ತರು, ಶೇಕದಾರರು, ಅಮಲ್ದಾರರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಕೈ ತಟಾದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದೇವರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಪೀಲು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಲ್ಲೂ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗಿ ಗೋವಾಳ ಸಾಲದು ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ಅಪೀಲು ಒಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. 100 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀನಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 20% ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ 8% ಇದ್ದಾರೆ. 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತಾವು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ—ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ತಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ—ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿ ಇವೆ. Temple-entry Bill, ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ, ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಘಂಟೆ ಗಟ್ಟಲೆ ಕಾದಿದ್ದು ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂಗಳಿಂದ ನೀರು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಇದೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂಗಳ ಬಾವಿಯಲ್ಲೇ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಅವರುಗಳು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ನಾವೇನೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಾನಿನಿರೋಧದ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಾನಿನಿರೋಧದಿಂದ ಹರಿಜನರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲೂ ಜಾರಿಮಾಡಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಅನೇಕಕಡೆ ಪಾನಿನಿರೋಧ ಮಾಡಿಯೂ ಕೂಡ ಶೇಂದಿ ಇಳಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಆ ರೀತಿ ಶೇಂದಿ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakal-muru).—Sir, I have received sorrowful news that 36 houses are burnt at Bannikodi in Harihar Taluk. All the 33 sheds belonging to the Harijans have been burnt. The Deputy Commissioner has gone to the spot and done something which is not much, Sir. They say that materials worth about Rs. 20,000 were burnt away. I would request Government to take immediate steps to help these poor people, Sir.

Mr. SPEAKER—I would like to add that a similar incident has happened in Nelavagilu in Shikaripur Taluk. The whole village is burnt, it seems.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯ ನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 1940ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಈಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣ ದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ತನುಮನಧನಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ಅತಿ ಶಯೋಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ಈಶವೇಮೇ ದೇಶಸೇವೆ, ಜನ ಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ದನಸೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಯಾವಾಗ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಹರಿಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೇನೆ, ನಿಜವು ಸಹಕರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೇವಲ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದು ಸರ್ಯಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ 190ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಹರಿಜನರಿದ್ದೇವೆ. 19 ಲಕ್ಷ ಜನ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೇವಲ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದು ಬಹಳ ನಿರ್ಗತಿ ಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇವೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರ. ಇಂಥಾ ದ್ದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಈಗಲೂ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

2 P.M.

ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನುಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗಿಗರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರು ನೀರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮೇಜೂರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ನೀರನ್ನು ತರಲು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅಡ್ಡಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಕೀಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಗೊಲ್ಲರ ಹುಲ್ಲು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೀಗೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಹರಿಜನರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡದಂತೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಇಷ್ಟು ಹೀನವಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸವೂ ಗೊಲ್ಲರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಸಹ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದರಿಂದ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆರೆ, ಕೊಳ, ಧತ್ರ ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹರಿಜನರು ಅವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹರಿಜನರಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಕೂಲ ಅನಾನುಕೂಲಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿಸ್ಪಿಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ

ಮಾಡಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಮಿತಿಗೆ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವುಗಳೆಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ದಿಸ್ಪಿಕ್ಸ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮನೆಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಜಿ ಬಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಸ್ವೆಪರ್ ರವೆನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಳತೆ ಸಹ ನೋಡದೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ 20 ಮನೆಯವರು ಬಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇರುವ ಗ್ರಾಂಟು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಂದೆರಡು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಬಾಕಿ 15 ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗೋಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದರೂ ಗ್ರಾಂಟಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲದ ತರೋಣ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟು ಬಂದಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ಹಂಚಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾಕರಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಗೆಜೆಟ್ ಮತ್ತು ನಾನ್-ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿ ನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಫುಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪರವಾಗಿ ಅವರ ಪೈಕಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಆಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸವಾಯಿತು, ಏಳು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದವು. ನಮ್ಮವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆ! ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮಗೂ ಆಸೆಯಿಲ್ಲವೆ! ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿರುವಾಗ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆಗದಿರುವುದು ಒಂದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಅರ್ಹತೆಯಿರುವವರಿಗೆ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಾಮಲಿಂಗರೇಡ್ಡಿಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ 1918ರಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ 1/6 ಭಾಗ ಹರಿಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಇಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೇವನಹಳ್ಳಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಹುಡುಗರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವ

ಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾವು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿನಿದರು. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲರ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಬಾಕಿ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕೂ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಹರಿಜನರಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಸಹಾಯ ನೀಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬಡವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು, ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೂಪರ್‌ವೈಜರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಒಂದು ಜಮೀನಿಗೆ ದರಬಾನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದು, ಸ್ಥಳ ನೋಡಿ, ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಪೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಮೇರಿ ಒಂದಾಣಿ ಎರಡಾಣಿ ಹೀಗೆ ಹಾಕಿ 10ನೆಯ ವರ್ಷ ಪೂರ್ಣ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 4850—2ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಗೆಜೆಟ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು; ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು Upset Valueಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಜಮೀನು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಸವಾಲಾದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀನನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ದಿವಸ ಸೇರಿದ ಕುಡಿದು ನಮ್ಮ ಜನರು ಹಾಳಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಸೇರಿದ ಬಾಬಿಗೆ ನಾವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸೇರಿದವನಿರುವ ಜಮೀನು ನೆಲ್ಲ್ಯಾ ಹರಿಜನರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಗಮನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಡೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗಿರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಚಾಪೆ ಹೆಣಿಯುವುದು, ಮರಗೆಲಸ, ಬಟ್ಟೆನೇಯುವುದು, ದಾರ ನೂಲುವುದು, ಚಪ್ಪಲಿ ತಯಾರಿಸುವುದು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನವರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಫಾರಂ ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು

ಬರೆಯಲು, ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಲಾಯರಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬರು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಸಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಆಸೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗೆ ವಾಪಸು ಬಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇರೆ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜವಾಬು ಬಂತು. ಅವರು ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ನಿರರ್ಥಕವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಆಗಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಷರ್ ಮುಖಾಂತರ ಅರ್ಜಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಫಾರಂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗರು ಭರ್ತಿಮಾಡಬಹುದು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋಕ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಪ್ರಧಾನ ನಟಿವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಲೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು; ಅದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೈಗೊಂಡರು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಉದ್ಧಾರವಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೋಸ, ಸುಳ್ಳು, ಕಳ್ಳತನ ಮೊದಲಾದುವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಜನ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಧೈಯದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಹರಿಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿರುವವರನ್ನು ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾಗರಿಕರನ್ನೇ ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ, ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ನಾನಾಗಲ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾಗಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ, ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅಪಾದಗೆಲಲ್ವಾ ಹಳೆಯ ವಾದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಗೊಡವೆಗೆ ನಾನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಪಾಲಿಸಿ ಫಾರೋ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೆಜೋಗ್ರೇಡ್ ಪಾಲಿಸಿ ಫಾರೋ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಂಶಯ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಅಳಿಯುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿ ನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸು ತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾ ಯದಲ್ಲ ಈ ವರ್ಷ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ 20-25 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ 30-40 ಲಕ್ಷ ಈ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಪೊಗೈಸಿವೆ ಪಾಲಿಸಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೊಟ್ಟಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದು ಪೋಗೈಸಿವೆ ಪಾಲಿಸಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ಪಾದದಿಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, 1951-52 ರಲ್ಲಿ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 20 ಲಕ್ಷಗಳಂತೆ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಡಿಪ್ಲೆಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಮಿಲಿಯೇಶನ್ ಎಂಬ ಶಿರೋ ನಾಮ ವಿನಿದೆಯೋ ಅದರ ಕೆಳಗೆ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ನಮೂದಿ ಸಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ನೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯ ಮವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ದಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿ ದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿ ನ್ನು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಇಂಡಿಯಾ ಗ್ರಾಂಟು ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾ ಗಿವೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ವಾದ ಬಂತು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲ, ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗು ವುದೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ತೆರಿಗೆಯೇ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ತೆರಿಗೆಯೇ ಎಂಬ ಮನೋ ಭಾವ ನಾವು ತಾಳಬೇಕು. ಅವರ ಖರ್ಚು ಇಷ್ಟು, ಇವರ ಖರ್ಚು ಅಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನೇ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬೇರೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಯೋಜನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಆದಾಯ, ಮತ್ತು ಸಾಲ— ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು sources ನಿಂದ ಭರತಕ್ಕ ಹಣವೇನಿದೆ ಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿ

ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ plan periodನ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಐದು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ ಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗತಾನೇ ತಿಳಿಸಿದುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಈ ಹರಿಜನರ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರು ವುದು ಬಿರೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.

Expenditure on staff employed on the work of amelioration of Scheduled Castes and Tribes ...	Rs. 2,34,000
--	-----------------

Works Outlay

Subvention to build houses, formation of colonies, etc.	17,00,000
Uplift of Scheduled Castes and Tribes including assistance of the Govern- ment of India ...	8,01,500
Adikaranataka Middle School Staff boarding and other charges ...	1,48,900
Educational advancement and compensation for loss due to concessions to students of aided insti- tutions ...	21,500
Grants to Harijan hostels	2,29,459
Grants to Depressed Class scholarships ...	72,495
	<hr/> 32,07,854

ಅಂತೂ ಈ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ವಿವಾದಾಸ್ಪದ ವಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟಿ ನ್ನು ಈ Sched- uled Castes Ameliorationಗಾಗಿ 32 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಅನಂತರ ಜಮೀನು ವಿಚಾರ. ನನಗೆ ಕಚೇರಿ ಯವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ.....

(Sri M. Madiha interrupted.)

Mr. SPEAKER.—Unless the Chief Minister yields I do not like your interrupting.

(Sri M. Madiha wanted to explain.)

Mr. SPEAKER.—No explanation is needed. Please resume your seat, Sri Madiha.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ 1,03,238 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಜಮೀನು

ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 30,279 ಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನು ಇವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಹರಿಜನರಿಗೆ, Scheduled Castes ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರಿತು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆದರ್ಶ ಆಗಿ, ಅದು ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದೆ. ಅವರು ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಂದಮೇಲೆ ಜಾಗೃತ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸೋಣ.

Industrial loans ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯವೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾಲಗಳ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟುಗಳ ಸೌಲಭ್ಯವೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೂ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರ ಮನೆಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಕಡೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತು. ಈಗ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನೆಲವಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಹರಿಹರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬನ್ನಿಕೋಡಿ—ಈ ಎರಡು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಸಹಾಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈ ದಿನವೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು, ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೋ, ವಹಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾನಿವಾರಣಾ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಯಲು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ, mundane matters ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಆದರೆ, ಇವರು ಹರಿಜನರು, ಇವರು ಸರ್ವ ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂಬ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ.

L.A.

ಉಭಯತ್ರೂ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಮಷ್ಟಿದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ರೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬಂದು ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕಾರ್ಥ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು Directive Principles ಪ್ರಕಾರ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆರ್ಚಿಕರನ್ನಲ್ಲ ಹೀಗಿದೆ:

“The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and in particular of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ “weaker section of the people” ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೆ “Scheduled Castes and Tribes” ಎಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ 46 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಒಂದು ವಾದ, ಅಷ್ಟೇ.

45 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ:

“45. The State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years.”

ಇದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಜನರು ಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವಾದರೂ ಸಹ ಈ Directive Principles ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರರು.

“44. The State shall endeavour to secure for the citizens a uniform civil code throughout the territory of India.”

43. The State shall endeavour to secure, by suitable legislation or economic organisation or in any

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

other way, to all workers, agricultural, industrial or otherwise, work, a living wage, conditions of work ensuring a decent standard of life and full enjoyment of leisure and social and cultural opportunities and, in particular, the State shall endeavour to promote cottage industries on an individual or co-operative basis in rural areas."

There are some more articles and I need not read them. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ 7-8 ಆರ್ಟಿಕಲ್ಸ್ ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೇನೋ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪ ತಕ್ಕದ್ದೇ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ದೇಶದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರು ಸಹ ಭಾರತೀಯರು. ಅವರು ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಮಾಡಿರುವುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದ ಭರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದಾದರೂ ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ಒಂದೇ

2-30 P.M.

ಜನಾಂಗದ, ಒಂದು ವರ್ಗದ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಅಳೆಯಬೇಕು.

Sri M. MADIHA.—I rise to a point of order, Sir. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಬಾಕಿಯವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ personal charges ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. As a matter of fact, I said all others also. I have been always saying the same thing about all sections. So, it will be something like a personal charge, though unintentional. But it is liable to be misunderstood. I request the Chair that such personal charges may not be made; of course, it may be unintentional.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, the Chair has not made any allegations.

ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿ ಬರುವರೆಗೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸು ನೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಉಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಏನು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮೊತ್ತ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು, ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Madras).—Is ruling reserved on the point of order raised by Sri Madiha.

Mr. SPEAKER.—I do not think it is a point of order. He wanted to explain himself and he has done it, using the word 'point of order', That is all.

Sri M. MADIHA.—I seek leave to withdraw the cut motion, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Sri Palaniyappan is not here. Sri Sreenivas Iyengar has four cut motions. Mr. Mulka Govinda Reddy's cut motion No. 19 is almost the same in substance. You may leave that cut motion which contains the same subject matter and of the remaining three, select one and move it.

Travelling Allowance, Contingency and other charges provided for Ministers.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—I move cut motion No. 5, Sir, which reads as follows:

"That the Demand under the head 25 General Administration (except B. C. & F.) for Rs. 44,91,150 be reduced by Rs. 100 (in order to raise a discussion on the subject of provision of travelling allowance for Ministers, contingency and other charges)."

and leave the rest as suggested by the Chair,

Sir, a provision has been made in the Budget of 1954-55 for the following items in page 68. For the provision under the head 'contingencies' no details are available. For other charges, details have been given. It is specifically mentioned that the expenditure for motor cars and garages and some other expenditure also which might be necessary to be incurred. Sir, in the year 1950-51 under the head T. A. there was a provision of Rs. 49,000; subsequent to that year, the T. A. has been bifurcated as T. A. fixed and T. A. in general. Year by year, under this head, the allotment has increased. In 1952-53, it is Rs. 50,827; and in 1954-55 the allotment is Rs. 58,000. So, it can be seen Sir, that the allotment from the year 1950-51 has increased up to 1954-55. Similarly under the head 'contingencies' the allotment year by year has increased. In 1950-51 it was Rs. 25,000, while in 1954-55, it has come to Rs. 41,926. No doubt under 'other charges' provision has been very much reduced compared to 1950-51. Sir, my object in moving this cut motion is this. Tours of Ministers are very essential. I do not say that they are unnecessary. Greater contact with the people and electorate has to be kept up. But I submit, Sir, that the tours of Hon'ble Ministers should be on a planned basis and when they programme for tours, the electorate must have an opportunity to meet them and discuss subjects with them. Unfortunately in practice, most of the programmes contain a number of items and cover about 200 to 300 miles of road journey in a day. If provision is made under the Budget for tours to the extent of nearly Rs. 58,000 including fixed T. A., then the people must have an opportunity of contacting the Ministers. No doubt, I have had many times that opportunity and I have always met Hon'ble Ministers on tours and they have always been intimating their programmes to the Members whenever they visit places in my taluk. I am not complaining on my account. What I am suggesting to Government is this. When they go out on tours, they must so plan their

work as to have with them papers relating to subjects that are pending; and when they meet the people of the place, they should try to understand the dispute so that they can quickly dispose of the subject. If the tours do not serve that purpose, I believe tours would be unnecessary.

Sir, programming to tour three or four hundred miles a day, presiding at several functions, serves very little purpose. It serves no doubt some purpose. But the Hon'ble Ministers must have more number of days at their disposal for tours and it must be on a planned basis. Last year, for an interpellation, I was furnished information that most of the Ministers had toured certain districts in the same month. Well, Sir, constant tours by all Hon'ble Ministers in the same district in the same month not only dislocates the work, but it is very difficult also for the people to meet them and get their problems solved. For that purpose, I have just raised this issue.

So far as 'Contingencies' are concerned, I think greater details should be given about this item. You can easily classify the several heads under which the amounts are spent; provision for furniture, etc., no doubt are included in this head 'contingencies'. In this connection, I may submit, Sir, that the Accountant-General has observed as follows in his Audit Report on the Appropriation Accounts of 1950-51.

"The provision of a free fully furnished residence is also included in the Mysore Ministers' Salaries and Allowances Act of 1952. But no scale of furniture for the residence of the Ministers has so far been fixed by the Government. It is noticed that articles have been purchased at an approximate cost of Rs. 42,000 as detailed below and supplied to these residences :

Furniture including carpets ...	33,297
Curtains ...	1,886
Radio Sets, Clock, etc. ...	4,063
Cooking Utensils ...	1,878
Crockery ...	1,153
	<u>42,277</u>

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is for nine Ministers.

Sri S. SRINIVASAIYENGAR.—It is no doubt true that the furniture and other things were in connection with the nine Ministers. I am not accusing anyone, nor am I charging the present Government on that account. What I am placing before the House is that whenever such provisions involving Rs. 40,000 or 50,000 are made it is very necessary that you should provide us with details. The Ministers Salaries Act must have certain limitations as suggested by the Accountant-General with regard to furniture and some of these items of expenditure must be definitely limited according to some provision of law. There is no use in simply having large amounts at your disposal and being exposed to criticism. It is in the light of the observation of the Accountant-General, Sir, I have placed my views before you.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

* **Sri K. HANUMANTHAIYA.**—Sir, the very thoughts that were passing in my mind for several months have been expressed very eloquently by my Hon'ble friend. I have no disagreement with him on this subject. The real trouble is, not that we want to go on tours or in a haphazard fashion. But when we are often busy and when we cannot go to any place, requests come for presiding over this function or that function in *moffusil*. Many a time, I will tell you with all sincerity, we have to accept invitation with tear in our eyes because we ourselves are inconvenienced. Many a time when we are ill and we cannot afford to go out of station, personal invitations come. I do not want to be so vain as to invite them. But invitations come and it is these personal invitations that have been responsible for this kind of tours; and I wrote two or three letters during the course of two years to my colleagues to arrange tours on a planned basis so that some real work may be done when we go to places. Unfortunately, we have not been able

to keep up to these instructions including myself, the man who gave these instructions. For example, during the session of the Assembly, I do not want to go anywhere because I must have time for study. But invitations come with such kindness and affection, and as a matter of duty it has become impossible for us to say 'no'. This is the penalty of the office got under democracy!!

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Penalty of love!

Sri K. HANUMANTHAIYA.—When we go on tour, there is another difficulty.

We will be surrounded by so many people that we will be hardly in a position to listen to any particular person, and a hundred applications will be given. These are some of the difficulties that are experienced by us. That is why to know the real grievances of a particular village or a particular town, we have now begun paying surprise visits. Some of these surprise visits appear in the papers and some do not because I do not want any publicity. For the last six or seven months, almost every week I would go to a village and meet the people and talk to them and rectify the difficulties on the spot. I concede and I realise that it is our duty to apply ourselves to the problems of the people when we go to their places instead of merely being submerged in receptions and garlands. So far as this Ministry is concerned Sir, hereafter we want to avoid as much touring as possible for merely ceremonial purposes and when we undertake tour we want to dispose of pending papers in that locality, hear the people and hold officers' meeting for the purposes of co-ordination. These are the things that are in our minds and we hope with the co-operation of all good intentioned invitees we would be able to do some such thing in times to come.

Regarding the contingency, Sir, the contingency is merely water charges, electric charges and things like that. There are now six Ministers. We have to pay water charges and lighting charges and such other charges as would be paid by other people. Therefore, if you break up this Rs. 40,000 into six,

for the residents of six Ministers, it does not amount to much.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I seek leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Necessity to include all Deputy and Assistant Commissioners in I. A. S. list.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ನೂಚನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:—

“25 ಸಾಮಾನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ (ಬಿ. ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಫ್. ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವ 44,91,150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮಾಂಡ್ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, (ಎಲ್ಲ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.)”

ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೆ, ಈಗ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅನೆಯ್ಲಿ ನಡೆಸರು. ಆದರೆ ನಾವು ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಭಾನಾಯಕರು ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರಬಹುದು, ನಮಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರೇಡ್‌ನಿರುವುದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂಗೆ ಡಿಸಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಪರ್ಸನಾಲಿಟಿ ನೋಡಿ, ರಣಧೀರರು, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ. ಈ ರೀತಿ ಭೇದಮಾಡಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಬಾಕಿಯವರು ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗ್ರೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರಿಗೆ ಧಾರೆಂಜ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಒಂದು ಕಛಾಪಾದರೆ...

Mr. SPEAKER.—Your cut motion deals with only I. A. S.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ಗ್ರೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರು ವ್ಯಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ನವರಿಗೆ 1,800 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಭೇದ ಮಾಡಬೇಕು? ಐ. ಎ. ಎಸ್. ನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಕೊಡ

ದಿರುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರೇಡನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಹುದ್ದೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಭೇದಮಾಡ ಬಾರದು. 3 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇದೆಯೆಂದು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ತಪ್ಪುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಎಂದು ಭೇದಮಾಡಿ ಅವಳಿಜವಳಿ ಮಕ್ಕಳಂತಿರುವವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾಳೆಯೇ ಬರೆದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುವಾಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನವಚೈತನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಪಾಗ್ರತೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕಾಣಿಸಿ ಲಬ್ಬುಗಳಿಗೆ 35 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿದೆ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಖೋತಾ ನೂಚನೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ಇದೇ ರೀತಿ ಅಥಾರಾ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರೂ ಸಹ 35 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿಷಯ ವನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—I do not allow you to refer to that.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಐ. ಎ. ಎಸ್., ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರು ಅವರ ದರ್ಜೆಯವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. 35 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೋಲೀಸು ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್, ನಾಣಿ ಗೆಜೆಟ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಇವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಈ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಆರಕಲಗೂಡು).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯ್ಡುರವರ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೌಕರರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸುಖೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಬಂದು ‘ನಾವೇ ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿಗಳು,

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.)

ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲು' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೈಕರಾಜಿಕರ್ಟ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಒಂದು ಒಂದು ಭಾವನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಅಂತರದಿಂದ, 800 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗ್ರೇಡು ದೊರೆತು ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಕ ದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದೇನು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಸೀಂ ಬಂತೋ, ನಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳುಮಾಡಿತು, ನಮ್ಮ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್‌ಮೇರೆ ನಮಗಿದ್ದ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ತಂದಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಅನುಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ನಣ್ಣ ನೌಕರರಿಗೆ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಎರಡರ ಏರು ಪೇರುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೂಡ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೂಡ ಕೂಡ ಫದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಸಮನಾದ ಸಂಬಳ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಅನಾನುಕೂಲನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸಂಬಳದ ಏರುಪೇರು ವಿಪರೀತ ವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಅವರ ಸರ್ವಿಸ್‌ನವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡ ದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ದಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಈ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಖೋತಾ ನೂಚನೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದರ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳನ್ನೂ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಲಿಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿ ರುವವರೆಲ್ಲಾ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳನ್ನೂ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಲಿಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಲ್ಸ್‌ಗೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಮಾಡಿ ಅರ್ಹತೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಲಿಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳು ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳನ್ನು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಈ ವಿಷಯ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯುಮಾನು ಸಾರವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯ್ಡು ರವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದೆನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಪಾಪನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು.—ನನ್ನ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಓದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet at 3-30.

The House rose for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

(MR. SPEAKER in the Chair.)

(Sri K. Lakkappa rose)

MR. SPEAKER.—Can you kindly point out where this village administration comes under General Administration? I could not find it.

SRI K. LAKKAPPA (Channapatna).—I mean general administration of the Village Panchayet.

MR. SPEAKER.—That is true. But what is the page in the Budget where in the provision is made? Since I felt a doubt just now I am asking you. Or, you may select one of the remaining two cut motions. You can look into it later and from next time onwards you may be sure about such points.

SRI K. LAKKAPPA.—I will then take up No. 16.

Control over District Boards and Municipalities.

Sri K. LAKKAPPA.—I beg to move :

“That the demand under the head ‘25. General Administration (except B, C & F) for Rs. 44,91,150 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the need for Government to maintain the required control over the District Boards and Municipalities.”

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಇವುಗಳ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಯಾವ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಆಡಳಿ ತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಗಳೂ ಸಹ ದೊರಕಿವೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹಣ ವ್ಯಯಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹು ದೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ನಗರಿಯನ್ನು ವೀರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ತಮ್ಮ ಖರ್ಚು ಬಾಬನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೊರಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಟಿ. ಎ. ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ವಿಧಿ ಇದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ information ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಟಿ. ಎ. ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹಲವಾರು functions ಗಳಿಗೆ ಸಹ ಮೇಲೆ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಈ ಖರ್ಚಿನ ವಹಿವಾಟವೆಲ್ಲಾ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಾವೇ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೇಲೆ, ಮಿತಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾನೂನು ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕದಿರುವ

ದರಿಂದ, ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಖರ್ಚುಪೆಚ್ಚು ಗಳನ್ನು ಮಿತಿಮಾರಿ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಒಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಿತಿಮಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮ ವಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಏಕೆ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹದ್ದುಮಾರಿ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಣ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತ್ವರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ, ದೇಶದ ಹಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಾಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ, ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

Sri T. CHANNIAH (Minister for Public Health and Local Self-Government).—Mr. Speaker, I wish to reply to some of the observations made by Sri K. Lakkappa. It is true that in some District Boards moneys have been spent over and above the sanctioned amounts. But when such instances come to the notice of Government, suitable instructions have been issued to the District Boards concerned to limit their expenditure to the sanctioned amounts. Government are equally interested in seeing that the District Boards spend money within the sanctioned allotments. The need for Government to maintain control over the District Boards for proper administration is admitted. On account of inadequacy and non-availability of trained staff, the audit of accounts of the Local Bodies was given up by the Comptroller. Regular audit of the accounts of Local Bodies was this not possible and therefore it was impossible to enforce necessary control over them.

The office of the Commissioner for Local Self-Government was created specifically in order that Government may be able to exercise proper control over the District Boards and other Local Bodies. Previously this post did not exist. Now the Local Self-Government Commissioner has been arranging

(SRI T. CHANNIAH.)

to audit the accounts of the District Boards regularly and we have been receiving reports periodically pointing out irregularities and defects in the administration. And the Government now and then have been giving instructions to the District Boards to see as far as possible that the District Board Funds are expended judiciously.

With regard to the point raised by Sri Lakkappa, namely, that the District Board Presidents have been incurring heavy expenditure in the shape of Travelling Allowance and Daily Allowance, Government have passed orders that they should not go beyond the limit prescribed, namely, 1,200 per annum, with reference to their Travelling Allowance.

Sri K. LAKKAPPA.—Have you passed any order to recover the excess spent?

Sri T. CHANNIAH.—Representations have been received from some District Board Presidents that they have exceeded the prescribed limit and they have also given convincing reasons to show that they had to undertake tours extensively. They have pointed out that they had to visit certain places to inspect and supervise the works undertaken by the District Boards and to see to their prompt and speedy execution. For such reasons the District Boards have incurred expenditure a little over and above the sanctioned amount. And Government having considered the urgency and necessity for such expenditure and the resolutions passed by some of the District Boards concerned, have sanctioned the same.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—In that case, please revise the Government Order which prescribes the Travelling Allowance limit.

Sri T. CHANNIAH.—Some of the District Board Presidents have limited the expenditure on account of Travelling Allowance and Daily Allowance to the prescribed amount. But there are some District Board Presidents who seem to take special interest, go to the work-spot and see personally to the prompt and speedy

execution of works in response to the request of the people of the area concerned. In such cases, after taking into consideration the attendant circumstances and the necessities of the situation, the Government have allowed the extra expenditure incurred.

My Hon'ble friend Sri Lakkappa said that the District Boards have drawn and spent amounts far in excess of the sanctioned amounts. Government are very strict in regard to this matter. We have taken objection in many cases and have told them that they should not have spent in excess of the sanctioned amounts. Circular instructions have been issued stressing this point. They have strictly conformed to these limits and it is in very few cases and for special reasons that extra expenditure has been incurred.

I may assure the Hon'ble members that Government have taken necessary steps to see that the administration of the District Boards, Municipalities and other local bodies are conducted strictly in conformity with the Acts, Rules and Standing Orders. The Local Self-Government Commissioner has been taking necessary action to supervise the working of the local bodies and to see that the expenditure is kept within the limit prescribed by Government. I request the Hon'ble Member kindly to withdraw his cut motion.

Sri K. LAKKAPPA.—I beg leave to withdraw the cut motion, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The next cut motion is in the name of Sri G. Puttaswamy. But it falls under 35A. It cannot be taken up under this demand.

The next cut motion stands in the name of Sri P. R. Ramaiya. He may move it.

Retirement of Officers due to revised age.

Sri P. R. RAMAIYA (Basavanagudi).—Sir, I beg to move:

“That the demand under the head ‘25. General Administration’

for Rs. 44,91,150 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the question of retirement of officers due to revised age)."

Sir, at the very outset, I wish to make the object of my cut motion very clear. It has been brought to my notice that a few officers have suffered on account of retirement due to defective age. On this question a number of interpellations have been put in this House in the last Session of the Assembly and also in the present Session. Sir, I wish to make a reference to the question No. 295 put by Sri M. Rajasekhara Murthy on the 16th January. The question refers to the names and numbers of Gazetted Officers who were made to retire on the grounds of declaration of incorrect age, the number and names of Gazetted Officers whose age had been revised subsequent to their joining service resulting in extension of service, and the number and names of Gazetted Officers whose age was revised resulting in the reduction of age. That was the question. Sir, the Government have been pleased to reply that about 30 officers have been retired due to defect in age; and about 8 officers have had the benefit of having some more years of service to their credit, and about 185 officers have been retired due to reduction in the period of service. Sir, since the number of officers involved is very big, I wish to bring a few points to the consideration of the Government for reconsideration of this question in a sympathetic manner.

Sir, in these matters of age, in this country where there is no perfect system of registration of age at the time of birth as obtains in advanced western countries, we have to make some allowance for deficiencies in age or discrepancies in age. In this country, a person cannot show with sufficient correctness what his own age is unless he refers the matter to his elders. Nobody can say with definiteness without referring to elders—father, or brother or somebody else—what his own age is. There is nothing like baptismal register in this country where a child's age can be recorded

with certainty. Therefore, Sir, due to this initial disadvantage that obtains in this country, a certain amount of leniency and consideration is required when we consider the question of the officers who are to be retired for some alleged discrepancy in age. Sir, I do not know for what reason and when this idea came into the head of our Government that they should look into the age of their officers and officials. I do not know the origin of the genesis of this question. As far as I learn, there does not seem to be a uniform treatment in this matter. It is curious, Sir, that in the case of officers and high personages whose names I do not want to mention in this House there has been a discrepancy in age, but yet the age which is most favourable to that high personage has been accepted by Government. In the case of some unfortunates who have not been able to plead their case effectively or in a way to bring conviction to the mind of the Government, some hardship has happened.

4 P.M.

Sir, on the 15th of this month I had tabled a question, No. 217, which I was not able to put in this House on account of my absence at that time. However, there is the printed reply furnished by Government. Here there are seven names of officers and I do not propose to repeat those names and take the time of the House. But, however, it looks as though in the case of one officer, that particular officer feels that injustice has been done to him. I understand he had made representations to Government and seen some of the Ministers in this matter. I am given to understand, Sir, that in the case of some of these officers there has been some discrepancy of age and the Government have been pleased to overlook this discrepancy and give benefit of doubt in their cases. I wish the same consideration would be extended in the case of this one particular officer who has lost nearly two years of service and is deprived of nearly five thousand rupees of his hard earning. This is a matter where this officer stands entirely on a far lower level than the Government;

(SRI P. R. RAMAIIYA.)

he is an Assistant Secretary and his level stands no comparison with that of the Government or other officers. Sir, this particular Assistant Secretary is a very humble person and his case should be considered rather very sympathetically. Considering that he has put in such a large number of years of service and that he is losing nearly five thousand rupees and losing two years of service, on his behalf I appeal to Government that this case should be considered very sympathetically. Sir, these cases have not been considered uniformly. The Government themselves have said that each case will be considered on its merits. So, there has not been any uniform policy adopted and Government are well aware of the case of this particular officer. There is another matter, Sir, which I would like to bring to the notice of the Government. There is a mention made about rule 45 of the annexure to Mysore Financial Code, Volume I. That rule is clear, Sir.

“45 (c) Once the date of birth has been accepted and recorded in the service register, it should form conclusive evidence of the same in respect of all future Government transactions.”

In reply to my question No. 217 (b) whether the policy followed by Government has been followed uniformly in respect of all Gazetted Officers in dealing with their dates of birth after 1st April 1950, the answer is, ‘please see rule 45 of the annexure to Mysore Financial Code, Vol. I.’ Here, the rule is very definite, Sir. When once the date of birth has been accepted and recorded in the service register, it should form conclusive evidence of the same in respect of all future Government transactions. I do not know how Government can act upon the revised age and whether officers of Government will not be handicapped. They are all servants of Government and have furnished the information about their age. They are all obedient servants and they cannot act independently; naturally they have furnished the date. But, Government

will have to observe a particular code and that code is, as I have mentioned, rule 45 of the Financial Code. When once a person enters Government service, when once his age has been accepted, I do not see how Government can compel the officer to give a revised age or any such thing. Of course, so many officers have come out with their revised dates because they cannot help it, they are the most obedient servants of Government, and naturally they cannot revolt, they cannot protest. But the Government cannot alter their own codes, sir. Therefore, it requires consultation with legal authorities. I do not know if they consulted the Law Department when they retired so many officers. The present Government is a Congress Government which stands for truth, fairness and justice and they should not penalise so many officers. Because they cannot argue their own cases we cannot brush them aside. I know the Congress Government have done justice to the down-trodden people and these people are also down-trodden and therefore in their case we must be very merciful and humane and their cases must be considered keeping in mind that the Congress stands for truth, fairplay and justice. I want all these cases to be considered sympathetically. I have not brought this cut motion with a view to find fault with Government, but what I have considered reasonable I have put it before the Government.

MR. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಒಂದು ಡಿಕ್ಲೇರೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಯ್ಯ ನವರು ತಂದಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಲೇಗಲ್ ಒಪಿನಿಯನ್ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಬೇರೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ

ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಪಾಲಿಸಿಯಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕೇಸುಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸದೆ, ಕೆಲವರ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿದವನ್ನು ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಕೊಡದೆ ಪೇಪರ್‌ಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ 'each case is considered on its merits' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಅಭಿಮಾನ ಎಷ್ಟು 3½ ವರ್ಷ ಕೆಲವರಿಗೆ condone ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾದ ರುಜುವಾತು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾದದ್ದೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎಷ್ಟು ಜನ ನೌಕರರಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೇ ನಮನಾಗಿ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿಸಿ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರ ಕೇಸನ್ನು ಏಕೆ ಭೈಸಲು ಮಾಡಬಾರದು? ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ರಿಯಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೇಕೆ ತೋರಿಸಬಾರದು? ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ನೀತಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೊಂದು ನೀತಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಡುವುದು—ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು, ಇಷ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಆ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ ಅವರು ಒಬ್ಬರ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರುವವರಿಗೊಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಡಬಾರದು. ಕೆಲವು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕರಾರು ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 10-12 ನಲ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂಧವರು ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಮೋರಲ್ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ; ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಷಡೆರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೆಲವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗುತ್ತದೆ; ಬಂಡಿತ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡೋಕ್ಷ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಾರೀಖನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ತಾರೀಖನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ, ನಿಂದನೀಯವಾದುದು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಫಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ. Register

of Births and Deaths ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ದಿನವೂ ನನಗೂ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರಿಗೂ ನಾನು ಹಿರಿಯ ವನೋ ಅವರು: ಹಿರಿಯವರೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿವಾದವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಅವರ ತಾಯಿಯವರು ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ನನಗಿಂತಲೂ ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಿರಿಯವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಅವರೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಯಾರೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಸುಮಾರು 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಳಿದುಹೋದುದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹುಡುಗನು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಿಸಿ, ಆಗ ಒಂದು ತಾರೀಖು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಸೂಕ್ತ. ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಯಾವಾಗಬೇಕಾದರೂ ತಮಗೆ ತೋರಿಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇರಾಖೆಯಿಂದಲೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಆ ಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಲು, ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ-ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಬೋಧನಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಗು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ವಿಚಾರ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪಟ್ಟಿಲಿನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದಾಗ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಗೆ ದಾಖಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳ ಜಾತಕವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇರೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಹೋಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಜಾತಕ ಕೇಳಿದರೆ, ಜಾತಕವಿಲ್ಲ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಾರೀಖನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಾರೀಖು ಸರ್ವಿಷ್ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸರ್ವಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Sir, I wish to make a few observations in this connection. In the Birth Register, it is entered more often than not as 'ಗಂಡು ಮಗು' or 'ಹೆಣ್ಣು ಮಗು.' These are the two words written there. They do not mention even the names; because no scrutiny is done at any time. Either the Patel or the Shanbhogue may not have information about the name of the child. So it would be very dangerous to depend upon the Birth Register even. Because it might be a second child or it might be a fourth child which is dead and gone and some male child is mentioned. Therefore it would be dangerous to depend upon that register.

Again, take the school register. Even there no parent goes to the school-master with a Jatakam or Birth Register extract and gets the date entered there. Usually, more often than not, it is the teacher who looks at the boy and puts some age. Naturally it may not tally with the entry in the Birth Register.

Later on, when the boy enters into service, he gives a declaration and you get it entered in the service register and you accept that age. After that, at the time of retirement, you begin to question whether it was wrong age given in the primary school or in the Birth Register? What right have you to question that? I want to ask you. Why did you accept that when he entered the service? If really there is a mistake, it is the person who accepted the age given that should be punished and not the person who really has declared that. Therefore it would be anomalous and it would be a weapon in the hands of the executive to punish a person who is not to their liking. That would not be correct. We would not like to give such a weapon in the hands of the executive. They might say it is the ministers that do it. But the ministers do not automatically take it up; it is only on the

recommendation of the subordinate executive that they take it up. Therefore, when once you accept this entry, so long as the Births and Deaths Registers are not properly maintained, what is accepted must be final. I have not seen the Births Register being maintained. Even patels will not have been intimated of the births. For that matter, if an enquiry is instituted, you will find, if the population of the children of a village is 500, all the names of 500 children born there from time to time have not been entered in any of the Births and Deaths Registers. Even when people for insurance purposes or some other purpose apply for an extract from the Births Register, their names are not to be found in those registers. Does it mean thereby that the boy was not born? It only means that the system is defective. Therefore, depending on a defective system, to punish a person would not be proper. On the other hand, if you want to depend upon the entries in the Births and Deaths Register, make the machinery most effective. Then take this up. But standing as we are, when the machinery is most defective, when the system of registration is most defective, how can you insist that in primary and other schools the Birth and Death Register extract alone should be entered in the registers maintained in those schools? That you should not do. Simply instead of 'ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು' it is entered as 'ವಯಸ್ಸು'. Is that sufficient? Who is responsible for that? Even supposing there is an entry. There is a boy five years old; can you hold him responsible at that time? It is the parent. Punish the parent for having given a wrong age. It is not correct considered from any point of view that the minor should be asked to answer for what has been done. He cannot be asked to answer what has been done until he attains the majority. When he attains the majority, and when he joins the service, he has given some declaration which must be considered as final. Let us leave it there. Now when we take up this question, the question that has to come hereafter

will also arise. Therefore, we must make the system perfectly correct. Otherwise, these anomalies continue. Therefore I request the Chief Minister particularly, to see that these cases are treated very very generously. In view of the fact that these anomalies, as I mentioned before, are there, it would only be proper that these cases must receive the most generous consideration at the hands of the Ministers.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—You want revision of the orders passed already?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—No. There have been some anomalies which have happened. If there are cases recently, if there are appeals made for revision, in those cases generous treatment must be given. If cases have been disposed of already long back, it would be difficult for even the Ministry to do anything. But if there are really appeals pending, if there are such cases, they must be treated very generously. That is my appeal to the Ministry.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—I would like to offer some remarks on the cut motion. There is no doubt, Sir, that the question raised is of very great importance and I consider it so from two particular angles as it were. One is, the question that was really implicit here, *i.e.*, one of administration. I should rather think that no doubt the Government must have the power and the right to call for such particulars as regards all their employees at a proper stage to know definitely their accurate ages. No doubt I grant them this right. But the way in which that right is exercised and that stage at which it is exercised, are matters which have got some bearing not only on the career of the individual concerned but also even more on the stability and the security of the administrative services themselves. One thing I have been able to follow from the trend of the discussion here is that it is only in Mysore this particular question has assumed some importance, particularly with reference to certain individuals who have been subject to this kind of treatment. A suspicion has already been aroused, I would even call it a vague rumour, that there is some amount of discrimination.

I ask the Government and I appeal to the Chief Minister particularly to consider this in a somewhat dispassionate manner. In our country, as has been very rightly emphasised by several members before, we have not got that statistical sense, particularly in rural parts. Such statistical evidence to prove definitely the ages of births and deaths we have not got here in the same way as in the western countries. There are so many ways to verify the date. There is the Parish Register, there is the Birth Register, etc., which have been kept up regularly for at least two or three centuries now whereby we can easily make out the age of a particular child as the entry is made immediately after it is born. We have yet to reach that stage. In fact it is our discomfiture that we do not have such statistical sense and records complete. In such cases, I ask the Government: should there not be that large-heartedness and that latitude which it is necessarily incumbent on them to have in considering cases of this kind? After all the person entering the service is not responsible, as has been rightly emphasised by the Hon'ble Member Sri P. R. Ramaiya. It is the parent that is responsible for the information. It is an elderly member of the family that is responsible. Therefore considering that the evidence of age would not obviously be expected to be fool-proof, and that no enquiry could be so satisfactory in such cases, considering the fact that in its very nature it admits of some amount of discomfiture, some amount of discrepancy, Government must have large-heartedness to consider these cases.

4-30 P.M.

And what is more, what distresses me is this uncertainty that is born out of it. Here is a person who has entered the services and given his date of birth. Should there not be a definite stage when this question ought to be settled once and for all? That is very important. Unless that is done, you cannot bring about contentment and satisfaction in the services, particularly in the case of judicial officers. If it is open to you at any stage to look back to the

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

Register and find out whether he is 45 or 55 years of age. If that is the uncertain state of affairs, the impartiality and integrity of judiciary which is the most important aspect of our Constitution will be rendered very much illusory and shaky if they should feel that you can at any stage call for such records. Therefore, I am making a humble suggestion. If it should be considered necessary to look into these things, Government may, within a fixed period of time, make a check up or they may take proper care at the time of the person entering into service. But once he is admitted into the service on the basis of age that is accepted, there should be no going back and Government should not make a fetish of these things. I want to appeal to the Hon'ble the Chief Minister in this connection with a concrete suggestion that it must be open to a person who enters Government service to say that his age has been satisfactorily accepted. For instance take the case of an insurance policy. When a person insures his life, he has also to give satisfactory proof of his correct age and once that age is accepted by the Insurance Company, the question of age is generally not re-opened at all, whatever may be the considerations that may supervene. Even in the case of Government service such a procedure can very well be followed and it seems to be important, Sir, that it must be followed.

There is another aspect of the matter to which I would like to draw attention. It would be very embarrassing to the Government itself even more than to the individual concerned. In the interest of the Government itself, I should rather consider they should hesitate to accept this embarrassment that it should be open to them to say that in one case they accept a particular age as satisfactory evidence, and in another case that it is not satisfactory in relation to the same or similar kind of evidence that may be placed before them. In such a case, I feel it would be greatly embarrassing to Government. I should rather think, Sir, if I was in such a position, I would certainly not

countenance this kind of an embarrassment which would also engender a certain amount of suspicion in the minds of services and lead to a lot of discontent. Therefore, I ask in the interest of the administrative services and in the interest of the Government, that we should not make a fetish of this small thing. We have been finding that for the last one and half years, almost in every session of this House, this question is coming up before us in some form or other. Interpellations have been answered and this is a matter which is always brought up like the saying 'keep the powder dry'; the magazine is always there. I therefore make an appeal to the Chief Minister that at least now, let there be a clear policy statement as a result of this cut motion. Let him say once for all what the policy of the Government would be in order to allay any suspicion and fear on the part of the services whether gazetted or non-gazetted; throughout the services, it shall be assured to them that for about six months from now—let us keep a time limit—that within six months in respect of all employees in the service of the Government, they will have to submit their evidence of age for scrutiny by Government if needed and once that stage is reached thereafter they are to be guaranteed that that age as is accepted is admitted once and for all so that at no stage whatever thereafter—should it be open to the Government to look back or reconsider their position. That kind of security and that kind of confidence must be assured; otherwise, the administrative services in Mysore who have already many other difficulties will be hit hard. You know what questions are agitating the minds of the services at the present moment. In fact I should rather think that if this kind of discontent spreads in the services all round and if there should be this Democles Sword always hanging upon their heads, I think in the interest of the administrative services of the State, it would not be a state of affairs which anybody can look upon with equanimity. Therefore, I take it that the Government may even now make a policy statement once for all so as to

assure not only the Members of this Hon'ble House, but more than that, the administrative services in the State as a whole. This question, if I may say so, Sir, with your kind permission, is a knotty question and may I be permitted to say a vexed question also and a very disturbing factor and I suggest that once for all let it be said that this and this alone is the policy of the Government in respect of all concerned; if personal considerations are allowed to prevail, Sir, invidious distinctions may become possible. I say this without meaning any disrespect to any one. In fact, I would like you to look at this question from the angle of view of French Law. In the French Law it is stated that it is not merely enough if you are just, but you must show that you are just and people must have confidence that you are just. This is the standard by which I want this Government to be judged. If in the minds of the bulk of the services this uncertainty crops up in the matter of getting a fair deal, I must say that it will shake the very foundations of the administrative services and will create a sort of disturbed state of mind and if confidence should be restored in the minds of the administrative services, I appeal to the Chief Minister once again to make the position clear by a timely statement. All I would say is, if it is considered necessary to probe into the dates of birth of their officers, even assuming that the Government have the final authority in these matters, I am suggesting that this may be done subject to this one supreme and paramount consideration, namely, that the sense of security of the administrative services is not impaired and that everybody concerned must be able to feel safe and their future must be sufficiently clear. It is only then that we can really expect these administrative services to discharge their duty to the public. Therefore I appeal to the Chief Minister to make a special policy statement so that this fetish of age will be ended once for all. With these words, I wholeheartedly support the cut motion.

*Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Sir, the House will pardon

me if I say that the first principles or the fundamentals are known to everybody and it is not necessary now at this stage of our progress to repeat this to Hon'ble Members. I may also say that my Hon'ble friend Sri B. Hutche Gowda many a time does not know how to use words and he has used words which carry quite a different meaning from the one he intends. Whenever he gets up, he makes nothing but accusations of partiality, favouritism and all the words that are found in the Dictionary, with the result that I have to take as a matter of course that these words have become customary with him.

Sir, turning to the administrative reality, the Government took a decision as far back as 18th March 1950. The Government Order reads as follows :

“I am directed to state that it has come to the notice of the Government that the date of birth entered in the Civil List on the basis of information furnished by officers is incorrect in a number of cases, and does not tally with that given at the time of admission to schools and colleges, etc. Heads of Departments are requested to take immediate action to get fresh declarations of date of birth from all officers under their control...”

And so on it goes. It gives details of what evidence to be taken and what not. Therefore, Sir, whether this Ministry or the previous Ministry, it does not much matter, when once the decision was taken it is being implemented for the last three and odd years. Whenever evidence is collected, it is subject to scrutiny. I have once explained to this House that horoscope, dates of birth given in various schools and colleges in which they studied and the declaration made and entered in the Civil List, all these dates are taken into consideration, and the most probable date is being fixed. In the very nature of things the principle applied is uniform, namely, the most probable date of birth. But the date of birth varies and therefore there will be variation in accepting the correct date of birth. To attribute partiality and nepotism is

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)

most unjust. We do not want to produce in the mind of anybody that some advices, some recommendations were listened to and injustice was done. Sir, these dates of births are finalised and finally fixed by the Cabinet when all the members of the Cabinet are present. Therefore, even if there is, what is called, influence brought to bear upon one Minister, there is the safeguard of other Ministers looking to the facts of the case and coming to correct judgment. That is what is being done. Those Hon'ble Members who made orations and preached fundamental principles, even if they sit in order to scrutinise these dates of births, they are bound to come to the same decision that this Government has come to. Sir, a particular case was mentioned by Sri P. R. Ramaiya. Here, the date of birth taken was not of the primary school or even that given in the Birth Register. When he entered the Maharaja's College, he was sufficiently intelligent and educated and it is that date of birth that is taken into consideration. It is not, as some Hon'ble Members say, that some date was mentioned in the Births and Deaths Register and we blindly took it. So far as I am aware, we have always adopted a date given by a particular officer when he knew the implication of it and that was either when he was in the College or in the Law College. Therefore, we have taken a decision which applies to the circumstances of the case and it is not blindly that we have taken the date mentioned in the Register of Births and Deaths. We are as much endowed with commonsense and knowledge of ruling conditions as anybody else. We have taken as our guide the date given in the College where he was expected to know, as I have already said, the implications of it. If there is discrepancy between the date given in the College and the date given in the Civil List, then we come to a decision which is more probable. Therefore, Sir, it is not as though Government wants to hold the sword of Damocles on anybody's head. If it comes to that, every Government is endowed with that power. Government

has always the power in the matter of giving increase and in the matter of giving punishment; it has got full powers; no more power is needed. Sir, time and again allegations have been made, *bona fides* are questioned, suspicions are entertained. It is not a very happy thing. After all, the Executive represents the will of the Legislature. By continuously crying down your representatives, ultimately you will be taking away that amount of prestige and it is not only the Executive that will suffer but it is the Legislature that will suffer. I challenge that any impartial man may show me that we have been influenced in any case by anybody in this. On the other hand I take credit that this Ministry has never listened to anybody in any case. That is also our strong point and that is also a weak point.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—You said you were influenced by somebody the other day.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—And you know when you interfered what was the result. (*Laughter.*)

Mr. SPEAKER.—One of the accusations that a member was making was that in the case of one officer the date was accepted and in the case of some other it was not accepted.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is exactly what I was denying. In order to justify such an accusation dates must be quoted or files must be looked into. To make a general allegation that we are showing partiality and favouritism to some is a general accusation which I cannot accept. I do not stand on the prestige of administrative bar and if anybody is interested, I lay open any file before him and let him come to any conclusion. I cannot state my *bona fides* in any stronger terms. Sir, the question now is, whether we should go on implementing the decision that has already been taken by Government four years ago or stop it. For the last four years several cases have been dealt with under this Government Order. Therefore, if we abrogate the Government Order today, it is likely to be said that some officers, for no fault of theirs, were punished and the rest of the officers whose dates of births

are still pending consideration go scot-free. That is one implication which we have to consider before we take a decision. Then, Sir, Sri Venkatappa said that there is a lot of delay and there should be, what is called, a definite period within which these things will have to be decided. Here, there is one administrative difficulty. When dates of birth were called for, all of them do not submit within the time prescribed. Some take a month, some take one year. Some officers, though four or five reminders have been issued, have not still sent the date of birth. I do not want to name; one departmental head is about to retire and though he is being asked for the last four years, he has not given the date of birth. In the absence of his explanation if we take a decision it is likely to be said that we condemned the man unjustly; if we wait, they take their own time. So, as and when materials are received we sit and take decision. If all the materials were available at a particular time, I for one would have suggested to my colleagues: 'Appoint some impartial officer; let him deal with it. We need not mix ourselves with this controversy.' The material that is required by this Government order is being sent often to Government and we take decisions often. If it is the wish of the House that the Ministers are born with, what is called, partiality, prejudice and they are no good for purposes of impartial administration, I for one have no objection for any other man to be appointed to scrutinise these dates of birth and give decision. I am not very anxious that the ministry should get all this odium without deserving it. I state that if any of you entertain a suspicion that we are partial and that we are being influenced by considerations other than public good and that an officer be appointed, I am prepared to appoint such an officer; let him scrutinise the dates of birth as and when they come and let him give his finding and we are prepared to accept that decision given by him without any demur.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I want a clarification. The Chief Minister

stated that one officer did not give the information. What action has been taken against him?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I do not yield to the member.

Mr. SPEAKER.—He wants some clarification. You were just now saying that one officer who was about to be retired has not been able to supply the information though asked for for the last four years and he wants to know what disciplinary action has been taken against him.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Therefore we have issued a Government order recently on 23rd September 1953 which reads thus:—

“On further examination of the question it is directed that from the date of this order and onwards verification of the date of birth of an officer whether gazetted or non-gazetted may be done only once and that at the time of recruitment to Government service. A second verification at the time of promotion to gazetted rank is not necessary.”

It is only cases that are pending before Government subsequent to the order of March 1950 that are to be decided as and when they come up for decision before Government. This is the statement that I can make and I have no more to add. In view of the clarification I think.....

Mr. SPEAKER.—One member was saying that he was in doubt whether such an enquiry is being held in any other State in India. I understand it is being done in Travancore.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I am thankful to you, Sir. In Travancore-Cochin it is being done. But it is a hard fact that when the then Ministry took this decision in 1950 I am prepared to assert, they took it in the interests of the administration. There were so many people who had given false dates of birth so that scrutiny became almost general. Therefore they took a decision that instead of doing one scrutiny here and one scrutiny there and inviting what is

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)

called unfair criticisms, they should take a general decision and must review the dates of birth of all the officers. That was the decision they took and it was a right decision. And if that decision has to be abrogated now, I have no grievance either. It is only a question of some of the officers having been dealt with one way and the others being let out scot-free that is worrying me. Therefore it may not be possible for me now to stop the scrutiny that is being made, for there are some cases where materials are already before the Government and we have to take as time permits a decision. Before I close I want to state, if not for the satisfaction of some at least for the satisfaction of my soul, that no favouritism has ever weighed with me and no recommendation had any value with me.

(Sri A. Bheemappa Naik interrupted)

Mr. SPEAKER.—The mover of the cut motion was making much of a particular case of a person who is now ordered to be retired and he was quoting section 45 of the Financial Code. He was also pointing out that when once the date of birth was changed and properly attested, Government, having accepted it, have no right to change it. That was his point. That particular case stands on a different level of consideration.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—This particular matter was taken to the High Court by way of writ petition and the High Court has already given a decision.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Then are we to take it that hereafter the date accepted at the time of recruitment shall stand finally?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Yes.

Mr. SPEAKER.—He has made a statement to that effect. What does the mover of the cut motion say now?

Sri P. R. RAMAIA.—I seek the leave of the House to withdraw the cut motion.

*The cut motion was, by leave,
withdrawn.*

Mr. SPEAKER.—There are only six minutes more. Sri Mulka Govinda Reddy, if you would like to move one of the cut motions you can do so. It is left to you.

Delay and inefficiency in the Secretariat.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Sir, I beg to move:

“That the demand under the head ‘25. General Administration (except B, C & F)’ for Rs. 44,91,150 be reduced by Rs. 100 (to discuss the undue delay and inefficiency prevailing in the Secretariat).”

Sir, as we all know, after the dawn of independence the work in the Secretariat as well as in the Districts and Taluks has enormously increased. Unfortunately the Congress Government that came into power has belied the expectations of the public. They are not eager to solve this knotty problem. Representations from the public for land records, for acquisitions, for so many other things are pending in the Secretariat for months together, sometimes for years together. One of the reasons responsible for this is that the Ministers are pre-occupied with other work, they are pre-occupied with ceremonial functions and tours and are not evincing proper interest and therefore they are neglecting their duty. The other day an Hon'ble Member was saying that one particular acquisition paper was pending for 1½ years. There are so many others pending in the Secretariat for one year and sometimes for years together. All this delay is due to the inefficiency of the administration. The clerks that are working in the Secretariat are not given ample opportunities with regard to promotion and increments. I understand that there are some clerks in the first division who have served for more than 10 years and yet have not been confirmed. So much so this disappointment is responsible for delay to some extent. So also the interference in the portfolio of one Minister by another Minister, which amounts to influencing the Minister concerned, is

also responsible for this state of affairs. This undue delay and inefficiency should never be condoned and this House should therefore censure this Government.

Mr. SPEAKER.—No time for reply. The question is :

“ That a sum not exceeding Rs. 44,91,150 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st

day of March 1955, in respect of ‘ General Administration (except sub-major heads B, C and F) ’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned for the day at Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 20th March 1954.
